

Tytuł projektu Projekt ustawy o kredycie konsumenckim	Data sporządzenia 2025-07-04
Organ odpowiedzialny za opracowanie projektu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Źródło interwencji Prawo UE (dyrektywa) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 18 października 2023 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę 2008/48/WE (Dz. Urz. UE L 2023/2225 z 30.10.2023)
Organy współpracujące Minister Finansów Minister Sprawiedliwości	
Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Tomasz Chróstny, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2673 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2011/83/UE w odniesieniu do umów o usługi finansowe zawieranych na odległość oraz uchylająca dyrektywę 2002/65/WE (Dz. Urz. UE L 2023/2673 z 28.11.2023)
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Łukasz Wroński, Dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów, 22 55 60 424, lukasz.wronski@uokik.gov.pl Sylwia Żyrek, Zastępca Dyrektora Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów, 22 55 60 424, sylwia.zyrek@uokik.gov.pl	Nr w Wykazie UC82

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana ustawa ma na celu wdrożenie przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2225 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę 2008/48/WE, zwanej dalej „dyrektywą 2023/2225”, oraz przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2673 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniającej dyrektywę 2011/83/UE w odniesieniu do umów o usługi finansowe zawieranych na odległość oraz uchylającej dyrektywę 2002/65/WE, zwanej dalej „dyrektywą 2023/2673”.

Dyrektywa 2023/2225

Celem dyrektywy 2023/2225 jest zwiększenie poziomu ochrony interesów konsumentów, którym są oferowane kredyty. W ocenie prawodawcy unijnego niezbędne było uwzględnienie postępu technologicznego, który nastąpił od czasu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48 z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz. Urz. L 133 z 22.05.2008, str. 66, z późn. zm.) zwanej dalej „dyrektywą 2008/48”.

Dokonana rewizja dyrektywy 2008/48 skutkowałą opracowaniem nowej dyrektywy 2023/2225 określającej ramy prawne dotyczące kredytu konsumenckiego.

Dyrektywa 2023/2225 przewiduje pełną harmonizację przepisów dotyczących kredytu konsumenckiego w Unii Europejskiej (UE). Państwa członkowskie nie mogą więc utrzymywać, przyjmować ani stosować przepisów krajowych niezgodnych z przepisami, które zostały ustanowione w dyrektywie 2023/2225, chyba że przepisy dyrektywy stanowią inaczej.

Pełna harmonizacja będzie sprzyjać zapewnieniu wszystkim konsumentom w UE jednakowego, wysokiego poziomu ochrony ich interesów oraz przyczynić się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Jednocześnie ograniczenia te mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim dyrektywa 2022/2225 harmonizuje określone przepisy.

W ostatnich latach znacznie rozwinęto i zróżnicowano asortyment kredytów oferowanych konsumentom. Pojawiły się nowe produkty kredytowe, szczególnie w środowisku internetowym, a zakres ich wykorzystywania stale się rozwija. Doprowadziło to do wzrostu niepewności prawa w odniesieniu do stosowania dyrektywy 2008/48 do takich nowych produktów.

Dyrektywa 2023/2225 swoim zakresem objęła umowy o kredyt nieobjęte zakresem stosowania dyrektywy 2008/48/WE uznając, że mogą one być szkodliwe dla konsumentów, tj. umowy o kredyt konsumencki na całkowitą kwotę poniżej 200 EUR oraz umowy najmu lub leasingu z opcją wykupu, umowy o kredyt w rachunku bieżącym, w przypadku których kredyt musi zostać spłacony w terminie jednego miesiąca, umowy o kredyt nieoprocentowany i wolny od innych opłat oraz umowy o kredyt zawarte na warunkach przewidujących jego spłatę w terminie trzech miesięcy i przewidujących ponoszenie jedynie nieznacznych opłat.

W celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego kredytów konsumenckich na forum UE uznano, że należy

ustanowić zharmonizowane unijne ramy dotyczące wymogów związanych z udzielaniem kredytów konsumenckich (m.in. w zakresie reklamy kredytów, wymogów odnośnie umów o kredyt konsumencki, usług pośrednictwa kredytowego). Z uwagi na rozwijający się rynek kredytów konsumenckich, w szczególności w środowisku internetowym, a także rosnącą mobilność obywateli UE, konieczne stało się przyjęcie nowej regulacji w zakresie kredytów konsumenckich w UE – dyrektywy 2023/2225, która umożliwi (po jej implementowaniu do krajowych systemów prawnych) zapewnienie odpowiedniej ochrony kredytobiorców w ramach form kredytowania, które będą stosowane w przyszłości, i przyczyni się do stworzenia równych warunków działania dla przedsiębiorców działających na rynku instytucji finansowych.

Dyrektywa 2023/2225 wprowadza bardzo liczne zmiany w stosunku do rozwiązań przyjętych w dyrektywie 2008/48, których skutkiem jest:

- 1) rozszerzenie zakresu zastosowania przepisów regulujących kredyty konsumenckie do:
 - a) kredytów w wysokości do 200 euro,
 - b) umów najmu i leasingu z opcją nabycia przedmiotu najmu i leasingu,
 - c) umów o kredyt, który jest nieoprocentowany i udzielany bez innych opłat,
 - d) umów o kredyt spłacany w terminie trzech miesięcy, za który należne są jedynie nieznaczne opłaty;
- 2) rozszerzenie obowiązków kredytodawców w celu zwiększenia ochrony konsumentów;
- 3) wprowadzenie zakazu niezamówionego udzielania kredytów, w tym kredytów udzielanych poza lokalem przedsiębiorstwa, wstępnie przyznanych kart kredytowych wysyłanych konsumentom, jednostronnego wprowadzania nowego kredytu w rachunku bieżącym lub przekroczenia lub jednostronnego podwyższania limitu kredytu w rachunku bieżącym, czy też limitu przekroczenia lub limitu karty kredytowej konsumenta.

Dyrektywa 2023/2225 zaostrzyła wymogi w odniesieniu do obowiązkowych informacji przekazywanych w reklamie dotyczącej kredytów, w tym wprowadziła zakaz reklamy sugerującej, że kredyt poprawi sytuację finansową konsumenta, zwiększy jego zasoby finansowe i stanowi substytut oszczędności lub może podnieść poziom życia.

Ponadto, w dyrektywie uszczegółowiono wymogi w zakresie procedur badań zdolności kredytowej oraz ustanowiono zasady świadczenia usług doradczych oraz niezależnych usług doradczych w zakresie zadłużenia.

Dyrektywa nakłada również obowiązek wprowadzenia przez państwa członkowskie UE górnych pułapów kosztów kredytu.

W dyrektywie przewidziane zostały również rozwiązania zachęcające kredytodawców do dokonywania restrukturyzacji kredytów, przy których występują trudności ze spłatą (może być to m.in. wydłużenie okresu kredytowania, wakacje kredytowe, czy częściowe umorzenie). W dyrektywie wprowadzony został obowiązek ustanowienia i stosowania procedur dopuszczania do działalności kredytodawców oraz nadzoru nad nimi.

Ponadto, dyrektywa 2023/2225 przewiduje tzw. opcje narodowe, czyli możliwość przyjęcia przez państwa członkowskie dodatkowych regulacji (lub regulacji stanowiących odstępstwo od reguł ustanowionych w dyrektywie) w zakresie kredytów konsumenckich, dotyczących m.in. możliwości wyłączenia z zakresu zastosowania szczególnego rodzaju kart obciążeniowych, reklamy (obowiązkowa informacja o RRSO), sprzedaży związanej, warunków prowadzenia doradztwa czy oceny zdolności kredytowej (szczegółowy opis opcji narodowych, wraz ze wskazaniem, które opcje będą uwzględnione w projektowanej ustawie, został przedstawiony w pkt 2).

Mając na względzie zakres dokonanych zmian w prawie UE w odniesieniu do zagadnień związanych z kredytem konsumenckim, jak również konieczność zapewnienia pełnej harmonizacji polskich przepisów z dyrektywą 2023/2225, niezbędne jest uchwalenie nowej ustawy o kredycie konsumenckim, która zastąpi obowiązującą regulację z 2011 roku. Wdrożenie do polskiego systemu prawnego przepisów prawa UE w zakresie kredytu konsumenckiego pozwoli na zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony konsumenta-kredytobiorcy na polskim rynku, m.in. poprzez objęcie zakresem swojej regulacji nowych rodzajów umów kredytowych czy też przez wprowadzenie środków umożliwiających wyeliminowanie niekorzystnych z punktu widzenia ochrony konsumentów zjawisk, które nasiliły się w ostatnich latach na rynku kredytów konsumenckich.

Dyrektywa 2023/2673

Celem dyrektywy 2023/2225 jest zwiększenie poziomu ochrony interesów konsumentów, którym są oferowane usługi finansowe na odległość.

Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywę 97/7/WE i 98/27/WE (Dz. Urz. UE L 271 z 9.10.2002, str. 16, z późn. zm.) zwana dalej „dyrektywą 2002/65/WE” była przedmiotem kilku przeglądów.

W ramach tych przeglądów wykazano, że stopniowe wprowadzanie sektorowych przepisów unijnych w odniesieniu do

praw konsumentów doprowadziło do znacznego pokrywania się tych regulacji z dyrektywą 2002/65/WE, oraz że transformacja cyfrowa pogłębiła niektóre rozbieżności, które nie zostały w pełni uwzględnione w tej dyrektywie.

W konsekwencji niezbędna była zmiana przepisów mających zastosowanie do umów o usługi finansowe zawieranych między konsumentem a przedsiębiorcą na odległość, przy jednoczesnym zapewnieniu stosowania funkcji „siatki bezpieczeństwa” w odniesieniu do usług finansowych, które albo nie są objęte sektorowymi przepisami unijnymi, albo są wyłączone z zakresu aktów UE regulujących konkretne usługi finansowe.

Dyrektywa 2023/2673 uchyla dyrektywę 2002/65/WE oraz zmienia dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 64, z późn. zm.) zwaną dalej „dyrektywą 2011/83/UE”.

Dyrektywa 2023/2673, podobnie jak uchylana dyrektywa 2002/65/WE, przesądza, że w zakresie, w jakim nie istnieją przepisy UE dotyczące poszczególnych produktów ani przepisy horyzontalne UE obejmujące konkretną usługę finansową dla konsumentów, dyrektywa ta ma zastosowanie do wszelkich obecnych lub przyszłych usług o charakterze bankowym, kredytowym, ubezpieczeniowym, emerytalnym, inwestycyjnym lub płatniczym, nabywanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość (tj. bez jednoczesnej fizycznej obecności przedsiębiorcy i konsumenta).

- 1) uwzględnienia aspektów nieuregulowanych w dyrektywie 2002/65/WE tj.:
 - a) obowiązku nieodpłatnego przekazania konsumentowi przez przedsiębiorcę odpowiednich wyjaśnień dotyczących proponowanych umów o usługi finansowe, które powinny zawierać m. in. podstawowe cechy proponowanej umowy, w tym usługi dodatkowe, konkretne skutki dla konsumenta, jakie proponowana umowa może za sobą pociągać, w tym w stosownych przypadkach konsekwencje zalegania z płatnością lub opóźnienia w płatnościach konsumenta (analogiczne rozwiązanie zawarte jest w art. 12 dyrektywy 2023/2225),
 - b) określenia rodzaju przekazywanych konsumentowi informacji (np. na temat konsekwencji opóźnień w płatnościach lub braku płatności, o tym, że cena została indywidualnie dostosowana w oparciu o zautomatyzowane podejmowanie decyzji, informacji o celach środowiskowych lub społecznych, na które ukierunkowana jest ta usługa finansowa, jeżeli w strategii inwestycyjnej danej usługi finansowej uwzględnia się czynniki środowiskowe lub społeczne),
 - c) obowiązku przesłania konsumentowi na trwałym nośniku przez przedsiębiorcę przypomnienia o prawie odstąpienia od umowy zawieranej na odległość oraz o procedurze, której należy przestrzegać w celu odstąpienia od umowy, jeżeli informacje przedkontraktowe zostaną przekazane konsumentowi w okresie krótszym niż jeden dzień przed związaniem konsumenta umową zawieraną na odległość,
 - d) rozszerzenia katalogu przypadków, kiedy nie ma zastosowania prawo do odstąpienia od umowy – są to umowy, których wykonanie zostało już w pełni zakończone przez obie strony na wyraźne życzenie konsumenta, zanim konsument wykona prawo do odstąpienia od umowy;
 - e) określenia górnej granicy kwoty, jakiej przedsiębiorca może żądać od konsumenta za rzeczywiście wykonaną usługę w przypadku skorzystania przez konsumenta z prawa do odstąpienia od umowy – kwota do zapłaty nie może przekroczyć kwoty, która jest proporcjonalna do zakresu już wykonanej usługi w porównaniu z całym zakresem umowy zawieranej na odległość, przy czym jej wysokość nie może być postrzegana jako kara,
 - f) możliwości prezentowania informacji przez przedsiębiorcę przy zastosowaniu techniki w warstwach, tj. techniki, w ramach której pewne informacje udzielane przed zawarciem umowy uznawane są za elementy kluczowe i w związku z tym umieszczane w wyróżniony sposób w pierwszej warstwie, a inne szczegółowe elementy tych informacji prezentowane są w warstwach dodatkowych – korzystając z tej techniki w pierwszej warstwie należy podać co najmniej tożsamość i główną działalność przedsiębiorcy, główne cechy usługi finansowej, łączną cenę do zapłaty przez konsumenta, informację o możliwości istnienia innych podatków lub kosztów oraz o istnieniu lub braku prawa do odstąpienia od umowy (motyw 42; art. 16a ust. 7),
 - g) obowiązku wyświetlania informacji w warstwach przy zastosowaniu techniki zapewniającej możliwość wydrukowania wszystkich części informacji udzielanych przed zawarciem umowy w jednym dokumencie;
- 2) wydłużenia okresu na odstąpienie od umowy – co od zasady termin ten wynosi 14 dni, ale w odniesieniu do zawieranych na odległość umów dotyczących czynności związanych z emeryturami indywidualnymi wynosi on 30 dni – dodatkowo, jeżeli konsument nie otrzymał określonych w przepisach informacji przedkontraktowych i warunków umownych, czas na odstąpienie od umowy upływa po okresie 12 miesięcy i 14 dni kalendarzowych po zawarciu umowy na odległość, a okres ten nie wygasa, jeżeli konsument nie został poinformowany, na trwałym nośniku, o przysługującym mu prawie do odstąpienia od umowy;
- 3) zasady uczciwości w Internecie (możliwość kontaktu z osobą reprezentującą przedsiębiorcę oraz zakaz konfigurowania interfejsów internetowych w sposób, który może zaburzyć lub ograniczyć zdolność do podjęcia

swobodnej, samodzielnej i świadomej decyzji);

- 4) obowiązku egzekwowania przepisów (rozszerzenie przepisów dotyczących egzekwowania i sankcji, które obowiązują na mocy dyrektywy 2011/83/UE, na umowy o usługi finansowe zawierane na odległość).

Podkreślić należy, że dyrektywa 2023/2673, dodając art. 11a do dyrektywy 2011/83/UE, wzmacnia przysługujące konsumentom uprawnienie do odstąpienia od umowy zawartej na odległość poprzez nowe rozwiązanie dotyczące interfejsu internetowego – funkcję odstąpienia od umowy, oznaczonej wyrazami „odstąpi od umowy tutaj” lub w sposób równoznaczny (przedsiębiorca ma obowiązek poinformowania konsumenta o istnieniu i umiejscowieniu tej funkcji).

Rozwiązanie to dotyczy wszystkich rodzajów umów zawieranych na odległość, nie tylko usług finansowych. Celem tego rozwiązania jest zapewnienie, aby konsumenci mogli odstąpić od umowy zawartej na odległość tak samo łatwo, jak mogli ją zawrzeć.

Rozwiązanie to dotyczy wszystkich rodzajów umów zawieranych na odległość, nie tylko usług finansowych.

W przypadku, gdy przedsiębiorca oferuje możliwość zawierania umów na odległość za pośrednictwem interfejsu internetowego, np. za pośrednictwem strony internetowej lub aplikacji ma obowiązek zapewnić konsumentowi możliwość odstąpienia od umowy za pomocą stosownej funkcji. Funkcja ta powinna być stale dostępna i wyraźnie widoczna w okresie przysługującym konsumentowi na odstąpienie od umowy. Konsument powinien być w stanie łatwo i w prosty sposób znaleźć tę funkcję i skorzystać z niej.

Celem uniknięcia sytuacji, w których konsument w sposób niezamierzony wykonuje prawo do odstąpienia od umowy, przedsiębiorca ma obowiązek wymagać od konsumenta potwierdzenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy za pomocą środków, które potwierdzają jego zamiar. Funkcja potwierdzenia będzie oznaczona wyrazami „potwierdź odstąpienie od umowy” lub w sposób równoznaczny.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Dyrektywa 2023/2225

Konieczność opracowania nowej ustawy wynika z obowiązku wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2023/2225. Zastąpienie obowiązującej ustawy o kredycie konsumenckim nowym aktem prawnym jest uzasadnione zakresem i liczbą zmian oraz koniecznością uporządkowania, przereformowania i niejednokrotnie uproszczenia przepisów z zakresu kredytu konsumenckiego. W ślad za dyrektywą 2023/2225 nowa ustawa będzie w pewnym zakresie powielała zasady zawarte w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, która implementowała regulacje dyrektywy 2002/65 i 2008/48. Zaznaczyć trzeba, że dyrektywa 2023/2225 ma charakter maksymalny, w związku z czym brak jest możliwości przyjęcia rozwiązań odmiennych od zawartych w dyrektywie, chyba że dyrektywa wprost zezwala na wprowadzenie regulacji szczególnych.

Projektowana ustawa określać będzie:

- 1) zasady i tryb zawierania umów o kredyt konsumencki;
- 2) obowiązki kredytodawcy i pośrednika kredytowego w zakresie informacji udzielanych przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki, obowiązki konsumenta, kredytodawcy i pośrednika kredytowego w związku z zawartą umową o kredyt konsumencki, uprawnienia konsumenta wynikające z zawarcia umowy o kredyt konsumencki oraz wymogi dla personelu kredytodawcy i pośrednika kredytowego;
- 3) skutki uchybienia przez kredytodawcę i pośrednika kredytowego obowiązkom;
- 4) zasady świadczenia usług doradczych;
- 5) zasady prowadzenia działalności przez instytucje pożyczkowe, funkcjonowania rejestru tych instytucji oraz zasady i tryb sprawowania nadzoru nad ich działalnością;
- 6) zasady prowadzenia dodatkowej działalności kredytowej i funkcjonowania rejestru dodatkowej działalności kredytowej;
- 7) zasady prowadzenia działalności przez pośredników kredytowych oraz zasady i tryb sprawowania nadzoru nad pośrednikami kredytowymi.

Zasadniczo bez zmian pozostaną regulacje objęte zakresem ustawy o kredycie konsumenckim, które dotyczą:

- 1) umowy o kredyt udzielany przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe swoim członkom,
- 2) umowy o kredyt niezabezpieczony hipoteką, który jest przeznaczony na remont domu albo lokalu mieszkalnego,
- 3) umowy pożyczki,
- 4) umowy kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego,
- 5) umowy o odroczeniu konsumentowi terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, jeżeli konsument jest zobowiązany do poniesienia jakichkolwiek kosztów związanych z odroczeniem spełnienia świadczenia,
- 6) umowy o kredyt, w której kredytodawca zaciąga zobowiązanie wobec osoby trzeciej, a konsument zobowiązuje się

do zwrotu kredytodawcy spełnionego świadczenia,

7) umowy o kredyt odnawialny.

W istotnej części niezmienny pozostanie zakres wyłączeń spod obowiązku stosowania ustawy o kredycie konsumenckim.

Wyłączenia te obejmują umowy:

- 1) o kredyt zawartych z firmami inwestycyjnymi, o których mowa w art. 3 pkt 33 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub z instytucjami kredytowymi, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w celu umożliwienia inwestorowi przeprowadzenia transakcji mającej związek z co najmniej jednym instrumentem finansowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub z instytucjami kredytowymi, w przypadku gdy firma inwestycyjna lub instytucja kredytowa udzielające kredytu biorą udział w takiej transakcji;
- 2) o kredyt będące wynikiem ugody sądowej oraz ugody będącej wynikiem postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w ustawie z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich,
- 3) o kredyt udzielany wyłącznie pracownikom zatrudnionym u danego pracodawcy w ramach działalności dodatkowej, w której pracownik nie jest zobowiązany do zapłaty oprocentowania lub jest zobowiązany do zapłaty rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania niższej od powszechnie stosowanych na rynku,
- 4) odwróconego kredytu hipotecznego zawarte na podstawie ustawy z dnia 23 października 2014 r. o odwróconym kredycie hipotecznym,
- 5) konsumenckiej pożyczki lombardowej, o których mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej.

Ponadto, wyłączenie dotyczyć będzie także umów najmu lub leasingu, jeżeli ani umowa ani jakakolwiek umowa odrębna nie przewidują obowiązku lub opcji nabycia przedmiotu umowy (wymóg wynikający z dyrektywy 2023/2225 – w dotychczasowym stanie prawnym wyłączenie było ograniczone jedynie obowiązkiem nabycia przedmiotu umowy). Na gruncie obowiązującego prawa nie przewiduje się możliwości stosowania reguł kredytu konsumenckiego do umów najmu i leasingu, które przewidują opcje potencjalnego nabycia towaru.

W porównaniu z obecnie obowiązującą ustawą zniesiona zostanie kwota maksymalna kredytu, której przekroczenie będzie wyłączać możliwość zastosowania ustawy o kredycie konsumenckim. W aktualnym stanie prawnym kwota ta wynosi 255 550 zł, czyli równowartość 75 000 EUR (zgodnie z dyrektywą 2008/48). Dyrektywa 2023/2225 podnosi ten limit do równowartości 100 000 EUR, zezwalając jednocześnie na stosowanie postanowień przepisów wdrażających dyrektywę do umów kredytowych z wyższą kwotą kredytu. Projektowana ustawa przewiduje zniesienie górnego limitu w ww. zakresie, co będzie skutkowało objęciem reżimem projektowanej ustawy całości konsumenckiego obrotu kredytowego. Rozwiązanie to pozwoli na zapewnienie wszystkim konsumentom korzystającym z kredytu konsumenckiego jednakowego poziomu ochrony przewidzianej w dyrektywie 2023/2225. Już na gruncie obecnie obowiązującej ustawy o kredycie konsumenckim, konsumenci zawierający umowę o kredyt konsumencki niezabezpieczony hipoteką, przeznaczony na remont domu albo lokalu mieszkalnego otrzymują ochronę przewidzianą w ustawie bez względu na wysokość takiego kredytu.

W celu umożliwienia konsumentom natychmiastowego nabycia towaru i usługi, na który jest zaciągany kredyt, wprowadzone będzie rozwiązanie, zgodnie z którym rozpoczęcie wykonywania umowy o kredyt konsumencki jest dozwolone, jeżeli zgodzi się na to konsument (art. 26 ust. 9 dyrektywy 2023/2225). Obecnie w polskim systemie prawnym takie rozwiązanie nie jest przewidziane.

Projekt będzie przewidywać, w ślad za przepisami dyrektywy 2023/2225, modyfikację obowiązujących przepisów w zakresie obowiązków kredytodawców. Zmiany obejmą regulacje dotyczące:

1) informacji przekazywanych w reklamie:

- wprowadzone zostanie obowiązkowe ostrzeżenie o tym, że zaciąganie kredytu wiąże się z kosztami,
- na kredytodawcę nałożony zostanie obowiązek przedstawiania informacji w sposób wyraźnie czytelny lub wyraźnie słyszalny,
- doprecyzowane w przepisach zostanie, że informacje przekazywane w reklamie muszą być dostosowane do technicznych ograniczeń nośnika wykorzystywanego do reklamy,
- zostanie wprowadzony zakaz reklamy sugerującej, że:
 - a) kredyt poprawi sytuację finansową,
 - b) istniejące zadłużenie bądź informacje w bazach danych mają niewielki lub zerowy wpływ na szanse

otrzymania kredytu,

c) kredyt zwiększa zasoby finansowe i stanowi substytut oszczędności lub może podnieść poziom życia,

- 2) uproszczenia informacji przedumownych – mają być one bardziej przyjazne dla konsumenta, a najbardziej istotne informacje na temat kredytu powinny się znaleźć na pierwszej stronie formularza informacyjnego (lub na pierwszych dwóch stronach, jeżeli nie jest możliwe przedstawienie tych informacji na jednej stronie w sposób widoczny),
- 3) wprowadzenia przypomnienia (w terminie od 1 do 7 dni po zawarciu umowy) o prawie do odstąpienia od umowy w przypadku gdy informacje przedumowne przekazywane są konsumentowi w terminie krótszym niż dzień przed zawarciem umowy,
- 4) nałożenia obowiązku przekazywania konsumentom odpowiednich wyjaśnień przed zawarciem umowy (odrębnie od informacji przedumownych), które:
 - umożliwią konsumentowi ocenę, czy kredyt jest dopasowany do jego potrzeb i sytuacji finansowej,
 - są bezpłatne,
 - obejmują informacje udzielane przed zawarciem umowy, główne cechy umowy lub usług dodatkowych,
 - wskazują skutki jakie umowa może pociągnąć, w tym konsekwencje braku spłaty,
 - w przypadku usług dodatkowych zawierają informację dla konsumenta czy każdy element takiego pakietu może zostać rozwiązany oddzielnie oraz jakie skutki się z tym wiążą,
- 5) ustanowienia zasad świadczenia usług doradczych,
- 6) wprowadzenia zakazu domyślnie zaznaczanych pól (konsument nie będzie musiał pamiętać o ręcznym odznaczaniu pól ze zgodami, których nie chce udzielić np. na niepotrzebne mu usługi dodatkowe; ponadto takie pola nie będą mogły być wstępnie zaznaczone),
- 7) wprowadzenia wyraźnego zakazu udzielania kredytu w przypadku negatywnej oceny zdolności kredytowej i doprecyzowanie zasad badania zdolności kredytowej, w tym:
 - doprecyzowania, że badanie zdolności przeprowadza się na podstawie stosownych i dokładnych informacji o dochodach i wydatkach konsumenta oraz innych informacji dotyczących sytuacji finansowej konsumenta, które są konieczne i proporcjonalne do danego kredytu i związanych z nim ryzyk, a informacje te powinny być odpowiednio weryfikowane,
 - wprowadzenia obowiązku ustanowienia przez kredytodawcę procedur badania zdolności kredytowej i dokumentowania ich przebiegu,
 - dopuszczenia możliwości - w przypadku, gdy ocena zdolności kredytowej dokonywana jest przy wykorzystaniu zautomatyzowanego przetwarzania danych konsumenta - zażądania i uzyskania od kredytodawcy jasnego i zrozumiałego wyjaśnienia oceny zdolności kredytowej, w tym logiki i ryzyk uwzględnionych w toku zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych, a także jego znaczenia i wpływu na decyzję, przedstawienia kredytodawcy swojego stanowiska, oraz zażądania przeglądu oceny zdolności kredytowej i decyzji o udzieleniu kredytu przez kredytodawcę, nałożenia obowiązku wprowadzenia przez państwa członkowskie UE górnych pułapów kosztów kredytu,
- 8) wprowadzenia obowiązku ustanowienia i stosowania procedur dopuszczania do działalności kredytodawców oraz nadzoru nad nimi,
- 9) ustanowienia wymogów dotyczących kompetencji oraz sposobu wynagradzania personelu,
- 10) określenia warunków prowadzenia działalności w zakresie usług doradczych w zakresie zadłużenia: kredytodawcy powinni kierować do podmiotów świadczących takie usługi konsumentów, którzy mają trudności w wypełnianiu swoich zobowiązań,
- 11) wprowadzenia rozwiązań zachęcających kredytodawców do dokonywania restrukturyzacji kredytów, przy których występują trudności ze spłatą (m.in. wydłużenie okresu kredytowania, wakacje kredytowe czy częściowe umorzenie),
- 12) zakazu niezamówionego udzielania kredytu - bez wyraźnej zgody konsumentów kredytodawcy nie będą mogli zawierać umowy o kredyt konsumencki.

W zakresie przyjętych w projektowej ustawie opcji wdrożeniowych, które przewiduje dyrektywa 2023/2225, w celu zapewnienia jak najszerzej ochrony konsumentów, jako niewykwalifikowanych podmiotów zawierających umowy kredytowe z wysoce wyspecjalizowanym podmiotem w branży kredytów konsumenckich, jakie przewiduje dyrektywa 2023/2225, proponuje się:

- 1) skorzystać z opcji przewidującej rekompensatę za przedterminową spłatę kredytu o stałym oprocentowaniu, gdy

- kwota spłaty przekroczy określony próg nie wyższy niż 10 000 EUR w okresie 12 miesięcy – art. 29 ust. 4 lit. a dyrektywy, oraz nie wprowadzać możliwości przewidzianej w art. 29 ust. 4 lit. b - rekompensata w kwocie wyższej, jeżeli kredytodawca udowodni, że poniósł stratę wyższą niż kwota rekompensaty przewidziana w przepisach krajowych,
- 2) skorzystać z opcji wprowadzenia sprzedaży związanej i możliwości zezwolenia kredytodawcom, aby wymagali od konsumentów prowadzenia rachunku, jeśli służy on wyłącznie do celów kredytu (koszty związane z obsługą rachunku nie będą mogły się zmienić/zostać podwyższone w całym okresie trwania umowy kredytu),
 - 3) skorzystać z opcji zakazującej pobierania opłat za kredyt konsumencki przed zawarciem umowy o kredyt – art. 32 ust. 5 dyrektywy 2023/2225,
 - 4) wprowadzić zakaz sprzedaży produktów i usług niezwiązanych z kredytem za wyjątkiem przypadku, gdy są oferowane bezpłatnie,
 - 5) wprowadzić zakaz reklamy produktów kredytowych, które podkreślą łatwość lub szybkość, z jaką można uzyskać kredyt, określając że rabat jest uwarunkowany zaciągnięciem kredytu oraz oferując okresy karencji dłuższe niż trzy miesiące na spłatę rat kredytu – art. 8 ust. 8 dyrektywy 2023/2225,
 - 6) wprowadzić możliwość zróżnicowania obowiązkowych wyjaśnień kierowanych przez kredytodawcę do konsumenta ze względu na okoliczności, w jakich kredyt jest oferowany, osobę, której kredyt jest oferowany oraz rodzaj kredytu (art. 12 ust. 2 dyrektywy 2023/2225),
 - 7) wprowadzić możliwość wymagania przez kredytodawców od konsumentów posiadania stosowanej polisy ubezpieczeniowej np. zgodnie z możliwością, jaką daje art. 14 ust. 3 dyrektywy 2023/2225. W takim przypadku, kredytodawca będzie zobowiązany do akceptowania polisy ubezpieczeniowej wystawionej przez ubezpieczyciela innego niż ubezpieczyciel preferowany przez kredytodawcę, pod warunkiem, że ta polisa stwarzać będzie równoważne gwarancje z poziomem gwarancji polisy zaproponowanej przez kredytodawcę,
 - 8) zakazać posługiwania się terminami „usługi doradcze”, „doradztwo”, jeśli usługi doradcze będą oferowane np. przez kredytodawców lub pośredników – art. 16 ust. 4 dyrektywy 2023/2225,
 - 9) nie skorzystać z opcji wprowadzenia bardziej rygorystycznych, niż przewidziane w dyrektywie, wymogów w zakresie akceptowanego w sposób milczący przekroczenia salda środków, na mocy którego kredytodawca udostępnia konsumentowi środki finansowe w wysokości przekraczającej bieżące saldo rachunku bieżącego konsumenta (np. uzgodniony kredyt w rachunku bieżącym) – art. 25 ust. 6 dyrektywy 2023/2225,
 - 10) nie skorzystać z wyłączeń określonych w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2023/2225 (niestosowanie regulacji dotyczących kredytu konsumenckiego do umów o kredyt w formie kart obciążeniowych, dostarczanych przez instytucję kredytową lub płatniczą, z okresem spłaty do 40 dni, jeżeli karty te są nieoprocentowane i obciążone jedynie opłatami z tytułu świadczenia usługi płatniczej) oraz wprowadzić do projektowanej ustawy wzór określający maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu, w miejsce obecnej regulacji art. 36d pkt 2 ustawy o kredycie konsumenckim, przewidującej wyłączenie stosowania wymogów określonych w art. 36a-art. 36c ustawy o kredycie konsumenckim w odniesieniu do kart kredytowych – w celu zapewnienia ochrony konsumentów przed nadmiernymi opłatami w związku z zaciąganiem kredytu na pomocą kart kredytowych. Przejęcie tej regulacji będzie oznaczało, że do umów o karty płatnicze zawartych z konsumentami przez kredytodawców i instytucje kredytowe będzie miał zastosowanie reżim ochronny przewidziany w dyrektywie 2023/2225 dotyczący np. obowiązków informacyjnych czy limitu pozaodsetkowych kosztów kredytu. Z analiz Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokonanych na podstawie badania rynku kredytów konsumenckich w Polsce przeprowadzonego od kwietnia do lipca 2024 r. (szczegółowy raport badania rynku kredytów konsumenckich w Polsce stanowi załącznik do niniejszego wniosku) wynika m. in., że dla podmiotów pozabankowych karty kredytowe mogły stać się w praktyce wehikułem pożyczki gotówkowej służącym do ominięcia ustawowego limitu kosztów pozaodsetkowych dla konsumentów. Ustalenia dokonane w toku ww. badania rynku uzasadniają zgłoszenie przez UOKiK propozycji zmian ustawowych, których celem jest ograniczenie kosztów związanych z korzystaniem z pozabankowych kart kredytowych przez konsumentów, a także innych zmian legislacyjnych, jakie są przewidziane w dyrektywie,
 - 11) nie skorzystać z wyłączeń określonych w art. 2 ust. 8 dyrektywy 2023/2225,
 - 12) nie skorzystać z opcji wprowadzenia zakazu pobierania opłat przez pośredników kredytowych (art. 32 ust. 4 dyrektywy 2023/2225),
 - 13) nie skorzystać z opcji ograniczenia określonych działań restrukturyzacyjnych kredytodawcy przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego – art. 35 ust. 1 i 2 dyrektywy 2023/2225,
 - 14) nie skorzystać z możliwości wprowadzenia dodatkowych opłat z tytułu zaległości w spłacie kredytu, zakazać dodatkowych opłat innych niż za opóźnienie (np. za monit), dopuścić możliwość stosowania tylko opłaty za zaległość

(odsetki) – art. 35 ust. 3 dyrektywy 2023/2225,

- 15) nie skorzystać z możliwości niestosowania wymogów dotyczących dopuszczenia do działalności i rejestracji i kredytodawców i pośredników kredytowych, do dostawców towarów i usług, którzy kwalifikują się jako mikropodsiębiorstwa, małe i średnie przedsiębiorstwa i działają w charakterze kredytodawców lub pośredników kredytowych, gdy jest to dla nich działalność dodatkowa – art. 37 ust. 3 dyrektywy 2023/2225,
- 16) nie skorzystać z możliwości wyłączenia w reklamie/informacji o kredycie, elementów takich jak: w stosownych przypadkach, okresu obowiązywania umowy o kredyt; w przypadku kredytu w formie odroczonej płatności za określone towary lub usługi – ceny gotówkowej oraz kwoty ewentualnych zaliczek; w stosownych przypadkach, całkowitej kwoty do zapłaty przez konsumenta oraz wysokości rat. – art. 2. ust. 8. Tym samym, każda reklama dotycząca kredytu konsumenckiego w Polsce będzie wymagała wskazania wszystkich elementów, o których mowa w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2023/2225.

Odnosnie do zapewnienia usług doradczych w kwestii zadłużenia przewiduje się skorzystać z istniejących procedur w zakresie świadczenia pomocy konsumentom w sprawach finansowych, w tym świadczonych przez Rzecznika Finansowego na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109). Nie przewiduje się wprowadzenia dodatkowych procedur pozasądowego rozstrzygania sporów konsumenckich w związku z przyjęciem nowych regulacji. Przyjmuje się, że istniejące podmioty zajmujące się finansowym arbitrażem konsumenckim (Rzecznik Finansowy, Komisja Nadzoru Finansowego) w wystarczającym stopniu zapewnią dostęp do polubownych rozstrzygnięć sporów (art. 40 dyrektywy 2023/2225).

Ponadto, proponuje się wprowadzenie następujących zmian w stosunku do obecnej regulacji przewidzianej w ustawie o kredycie konsumenckim:

- 1) odwzorowanie przepisu dyrektywy, co do postaci utrwalenia umowy kredytu konsumenckiego. Przepisy UE stanowią, że w ramach zawierania umowy o kredyt konsumencki wystarczające do zapewnienia konsumentowi odpowiedniej ochrony jest sporządzenie umowy na papierze lub innym trwałym nośniku. Do zapewnienia tej ochrony nie jest jednak konieczne wprowadzenie określonej formy składania oświadczenia woli,
- 2) dokonanie modyfikacji sankcji kredytu darmowego przez wprowadzenie zasady miarkowania odpowiedzialności kredytodawcy (nie każda nieprawidłowość powinna skutkować w całości darmowym kredytem), a także doprecyzowanie zakresu zastosowania sankcji,
- 3) w celu zapewnienia wysokiej ochrony konsumenckiej przy udzielaniu kredytów w zakresie przeciwdziałania praktykom nieodpowiedzialnego udzielania kredytów i nadmiernemu zadłużeniu, proponuje się wprowadzenie sankcji kredytu darmowego w przypadku braku zbadania zdolności kredytowej konsumentów przy udzielaniu kredytu konsumenckiego,
- 4) zmianę zasad odpowiedzialności kredytodawcy wynikającą z art. 59 ustawy o kredycie konsumenckim. Przepis ten określa odpowiedzialność subsydiarną, która sprowadza się do tego, że jeżeli sprzedawca lub usługodawca nie wykonał lub nienależycie wykonał zobowiązania wobec konsumenta, a żądanie przez konsumenta wykonania tego zobowiązania nie było skuteczne, konsumentowi przysługuje wówczas prawo dochodzenia swoich roszczeń o wykonanie tego zobowiązania od kredytodawcy. W rachubę wchodzi roszczenie, nie tylko finansowe, ale także roszczenie o naprawę lub wymianę towaru. Subsidiarna odpowiedzialność kredytodawcy polegająca na zastępczym wykonaniu zobowiązania sprzedawcy lub usługodawcy wobec konsumenta nie jest uzasadniona. Odpowiedzialność kredytodawcy powinna jednak zostać skonstruowana na zasadzie odpowiedzialności wyłącznie finansowej, bez możliwości żądania np. naprawy lub wymiany towaru. Kredytodawcy często nie mają możliwości zaspokojenia roszczeń konsumentów polegających na np. dokonaniu naprawy towaru lub wymiany towaru. Ochrona konsumentów będzie zapewniona poprzez otrzymanie stosownej gratyfikacji finansowej za uszczerbek w ich mieniu,
- 5) doprecyzowanie, że wcześniejsza spłata kredytu przez konsumenta w całości, implikująca zobowiązanie kredytodawcy do rozliczenia się kredytodawcy z konsumentem w terminie 14 dni, na podstawie art. 52 ustawy o kredycie konsumenckim, nie obejmuje konieczności zapłaty przez konsumenta opłat (np. odsetek) powstałych po dniu dokonania spłaty,
- 6) rezygnacja w projektowanej ustawie z obowiązującej regulacji art. 36d ustawy o kredycie konsumenckim, przewidującej wyłączenie stosowania wymogów określonych w art. 36a-art. 36c ustawy o kredycie konsumenckim w odniesieniu do kart kredytowych – w celu zapewnienia ochrony konsumentów przed nadmiernymi opłatami w związku z zaciąganiem kredytu za pomocą kart kredytowych,
- 7) wprowadzenie zakazu sprzedaży łączonej kredytu z produktami lub usługami niefinansowymi - w celu ochrony konsumentów przed zawieraniem dodatkowych umów niepowiązanych z kredytem, które narażają konsumentów na dodatkowe koszty,

- 8) przewiduje się jak najpełniej oddać istotę kredytu wiążanego, jak również uwzględnić wnioski wynikające z charakterystyki produktu na rynku poprzez doprecyzowanie zakresu stosowania przepisów dotyczących kredytu wiążanego do umów o kredyt, które tylko częściowo służą finansowaniu umowy sprzedaży towarów lub świadczenia usług, gdyż np. finansują również koszty kredytu – takie jak prowizja czy opłata.

Dyrektywa 2023/2673

W przypadku implementacji dyrektywy 2023/2673 nie ma konieczności opracowania nowej ustawy, gdyż uchylana dyrektywa 2002/65/WE została implementowana w ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759, z późn. zm.), zwanej dalej „UPK”. Przedmiotowy projekt przewiduje zatem stosowne punktowe zmiany w UPK. Zaznaczyć trzeba, że dyrektywa 2023/2673 również ma charakter maksymalny, w związku z czym brak jest możliwości przyjęcia rozwiązań odmiennych niż zawarte w tej dyrektywie.

Projekt dostosowuje przepisy UPK do zmian wprowadzonych przez dyrektywę 2023/2673, w tym m.in. precyzyjnie określa przepisy UPK, które znajdą zastosowanie do umów finansowych na odległość, zakres informacji przedkontraktowych jakie przedsiębiorca musi udzielić konsumentowi, doprecyzowuje przepisy dotyczące ustawowego prawa konsumenta do odstąpienia od umowy, wprowadza zasady dotyczące projektowania interfejsów internetowych wykorzystywanych do zawierania umów finansowych na odległość. Z uwagi na fakt, że poszczególne usługi finansowe mogą być regulowane przepisami szczególnymi, projekt wprowadza także stosowne przepisy kolizyjne.

Projekt zawiera przepisy dotyczące funkcji odstąpienia od umowy zawartej na odległość z wykorzystaniem interfejsu internetowego. Regulacja ta dotyczy wszystkich umów zawieranych na odległość z wykorzystaniem interfejsu internetowego.

W zakresie przyjętych w projektowej ustawie opcji wdrożeniowych, jakie przewiduje dyrektywa 2023/2673, proponuje skorzystać z możliwości

dostosowania sposobu i zakresu udzielania odpowiednich wyjaśnień do okoliczności oferowania danej usługi finansowej oraz osoby, której jest taka usługa oferowana (art. 16d ust. 2 dyrektywy 2023/2673).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zakres regulacji podlega harmonizacji w Unii Europejskiej. Projektowana ustawa ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej, co nastąpi na tożsamyh zasadach we wszystkich państwach członkowskich UE, z zastrzeżeniem opcji narodowych.

Zarówno w odniesieniu do dyrektywy 2023/2225, jak i dyrektywy 2023/2673 proces implementacji w państwach członkowskich UE jest w toku.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Konsumenci	37,57 mln	Główny Urząd Statystyczny (GUS) – Biuletyn Statystyczny Nr 6/2024 – liczba ludności Polski (stan na 19.08.2024 wzrost zaufania konsumentów dzięki wprowadzeniu przepisów dotyczących przekazywania konsumentom informacji, oraz dzięki ograniczeniu praktyk wykorzystujących wzorce zachowań, takich jak stosowanie opcji domyślnych, ułatwienie odstąpienia od umowy zawartej na odległość)	Podwyższenie poziomu ochrony konsumentów i zapewnienie im przejrzystych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumenckich, m.in. poszerzony katalog umów objętych ochroną, rzetelniejsze reklamy i informacje przedkontraktowe, adekwatne badanie zdolności kredytowej w celu ochrony przed przekreślowaniem, bardziej dostępna restrukturyzacja kredytów, wzrost zaufania konsumentów dzięki wprowadzeniu przepisów dotyczących przekazywania konsumentom informacji, oraz dzięki ograniczeniu praktyk wykorzystujących wzorce zachowań, takich jak stosowanie opcji domyślnych, ułatwienie odstąpienia od

			umowy zawartej na odległość, pełniejsza harmonizacja ochrony na poziomie europejskim
Rzecznik Finansowy	1	ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z	Świadczenie usług doradczych w zakresie kredytu konsumenckiego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109).
Banki komercyjne, w formie spółek akcyjnych	29	Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) – dane miesięczne sektora bankowego – czerwiec 2024 r. (stan na 19.08.2024)	Konieczność dostosowania się do unowocześnionych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumenckich, uwzględniających transformację cyfrową i inne zmiany na rynku, przy zapewnieniu wysokich standardów ochrony konsumentów ujednoliconych w Unii Europejskiej. Ograniczenie i wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk. Dodatkowym efektem będzie oczekiwana przez uczciwych przedsiębiorców poprawa wizerunku branży. Przedsiębiorcy skorzystają na wyrównaniu warunków działania oraz wzrostu uczciwej konkurencji. Tym samym większe zaufanie konsumentów do rynku oraz uczciwa konkurencja mają przyczynić się do wzrostu konkurencyjności całego rynku wewnętrznego.
Przedsiębiorcy świadczące usługi finansowe na odległość, w tym usługi o charakterze bankowym, kredytowym, ubezpieczeniowym, emerytalnym, inwestycyjnym lub płatniczym;	Ponad 122 tys.	GUS	Konieczność dostosowania do wymogów informacyjnych udzielanych przed zawarciem umowy oraz przekazywania odpowiednich wyjaśnień dotyczących oferowanych usług. Konieczność ewentualnego dostosowania interfejsów internetowych do zakazu konfigurowania interfejsów internetowych w sposób, który może zaburzyć lub ograniczyć zdolność do podjęcia swobodnej, samodzielnej i świadomej decyzji.
Przedsiębiorcy sprzedający towary online, w tym internetowe platformy handlowe	150 tys	Raport PwC (PricewaterhouseCoopers)	Konieczność zapewnienia konsumentom na interfejsie internetowym funkcji odstąpienia od umowy.
Banki spółdzielcze	491	Komisja Nadzoru	Konieczność dostosowania się

		<p>Finansowego (KNF) – dane miesięczne sektora bankowego – czerwiec 2024 r. (stan na 19.08.2024)</p>	<p>do unowocześnionych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumenckich, uwzględniających transformację cyfrową i inne zmiany na rynku, przy zapewnieniu wysokich standardów ochrony konsumentów ujednoliconych w Unii Europejskiej. Ograniczenie i wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk. Dodatkowym efektem będzie oczekiwana przez uczciwych przedsiębiorców poprawa wizerunku branży. Przedsiębiorcy skorzystają na wyrównaniu warunków działania oraz wzrostu uczciwej konkurencji. Tym samym większe zaufanie konsumentów do rynku oraz uczciwa konkurencja mają przyczynić się do wzrostu konkurencyjności całego rynku wewnętrznego.</p>
Instytucje pożyczkowe, w szczególności dostawcy odroczonej płatności (BNPL)	108	<p>Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) – rejestr instytucji pożyczkowych (stan na 19.08.2024)</p>	<p>Konieczność dostosowania się do unowocześnionych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumenckich, uwzględniających transformację cyfrową i inne zmiany na rynku, przy zapewnieniu wysokich standardów ochrony konsumentów ujednoliconych w Unii Europejskiej. Ograniczenie i wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk. Dodatkowym efektem będzie oczekiwana przez uczciwych przedsiębiorców poprawa wizerunku branży. Przedsiębiorcy skorzystają na wyrównaniu warunków działania oraz wzrostu uczciwej konkurencji. Tym samym większe zaufanie konsumentów do rynku oraz uczciwa konkurencja mają przyczynić się do wzrostu konkurencyjności całego rynku wewnętrznego.</p>
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	18	<p>Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) – „Informacja o sytuacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w I kwartale 2024 roku” (stan</p>	<p>Konieczność dostosowania się do unowocześnionych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumenckich, uwzględniających transformację cyfrową i inne</p>

		na 19.08.2024)	zmiany na rynku, przy zapewnieniu wysokich standardów ochrony konsumentów ujednoliconych w Unii Europejskiej. Ograniczenie i wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk. Dodatkowym efektem będzie oczekiwana przez uczciwych przedsiębiorców poprawa wizerunku branży. Przedsiębiorcy skorzystają na wyrównaniu warunków działania oraz wzrostu uczciwej konkurencji. Tym samym większe zaufanie konsumentów do rynku oraz uczciwa konkurencja mają przyczynić się do wzrostu konkurencyjności całego rynku wewnętrznego.
Dostawcy usług płatniczych	230, w tym: 44 krajowe instytucje płatnicze i 186 małych instytucji płatniczych	Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) – rejestr krajowych instytucji płatniczych i rejestr małych instytucji płatniczych (stan na 19.08.2024)	Konieczność dostosowania się do unowocześnionych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumenckich, uwzględniających transformację cyfrową i inne zmiany na rynku, przy zapewnieniu wysokich standardów ochrony konsumentów ujednoliconych w Unii Europejskiej. Ograniczenie i wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk. Dodatkowym efektem będzie oczekiwana przez uczciwych przedsiębiorców poprawa wizerunku branży. Przedsiębiorcy skorzystają na wyrównaniu warunków działania oraz wzrostu uczciwej konkurencji. Tym samym większe zaufanie konsumentów do rynku oraz uczciwa konkurencja mają przyczynić się do wzrostu konkurencyjności całego rynku wewnętrznego.
Pośrednicy kredytu konsumenckiego	39 777	Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) – rejestr pośredników kredytowych (stan na 19.08.2024)	Konieczność dostosowania się pośredników kredytowych do unowocześnionych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumenckich, uwzględniających transformację cyfrową i inne zmiany na rynku, przy zapewnieniu wysokich standardów ochrony konsumentów ujednoliconych

			<p>w Unii Europejskiej .</p> <p>Ograniczenie i wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk.</p> <p>Dodatkowym efektem będzie oczekiwana przez uczciwych przedsiębiorców poprawa wizerunku branży.</p> <p>Przedsiębiorcy skorzystają na wyrównaniu warunków działania oraz wzrostu uczciwej konkurencji. Tym samym większe zaufanie konsumentów do rynku oraz uczciwa konkurencja mają przyczynić się do wzrostu konkurencyjności całego rynku wewnętrznego.</p>
<p>Zagraniczne instytucje kredytowe i inne podmioty mające siedzibę na terytoriach państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), które notyfikowały działalność poprzez oddział na terenie Polski na podstawie jednolitego paszportu europejskiego</p>	<p>36, w tym:</p> <p>33 instytucje kredytowe i 3 podmioty prowadzące działalność w zakresie udzielania kredytu konsumentom</p>	<p>Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) – dane miesięczne sektora bankowego – czerwiec 2024 r., zestawienie podmiotów zagranicznych prowadzących działalność w zakresie udzielania kredytu konsumentom (stan na 19.08.2024)</p>	<p>Konieczność dostosowania się do unowocześnionych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumentom, uwzględniających transformację cyfrową i inne zmiany na rynku, przy zapewnieniu wysokich standardów ochrony konsumentów ujednoliconych w Unii Europejskiej .</p> <p>Ograniczenie i wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk.</p> <p>Dodatkowym efektem będzie oczekiwana przez uczciwych przedsiębiorców poprawa wizerunku branży.</p> <p>Przedsiębiorcy skorzystają na wyrównaniu warunków działania oraz wzrostu uczciwej konkurencji. Tym samym większe zaufanie konsumentów do rynku oraz uczciwa konkurencja mają przyczynić się do wzrostu konkurencyjności całego rynku wewnętrznego.</p>
<p>Zagraniczne podmioty, które notyfikowały działalność transgraniczną na terenie Polski na podstawie jednolitego paszportu europejskiego</p>	<p>369, w tym:</p> <p>368 instytucje kredytowe i 1 inny podmiot prowadzący działalność w zakresie udzielania kredytu konsumentom</p>	<p>Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) – zestawienie notyfikacji dotyczących działalności transgranicznej instytucji kredytowych, zestawienie podmiotów zagranicznych prowadzących działalność w zakresie udzielania kredytu konsumentom (stan na 15.07.2024)</p>	<p>Konieczność dostosowania się do unowocześnionych zasad udzielania i obsługi kredytów konsumentom, uwzględniających transformację cyfrową i inne zmiany na rynku, przy zapewnieniu wysokich standardów ochrony konsumentów ujednoliconych w Unii Europejskiej .</p> <p>Ograniczenie i wyeliminowanie stosowania nieuczciwych praktyk.</p> <p>Dodatkowym efektem będzie</p>

			oczekiwana przez uczciwych przedsiębiorców poprawa wizerunku branży. Przedsiębiorcy skorzystają na wyrównaniu warunków działania oraz wzrostu uczciwej konkurencji. Tym samym większe zaufanie konsumentów do rynku oraz uczciwa konkurencja mają przyczynić się do wzrostu konkurencyjności całego rynku wewnętrznego.
Komisja Nadzoru Finansowego	1	Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym	Dostosowanie działalności do zmienianych regulacji w zakresie sprawowanego przez KNF nadzoru nad rynkiem finansowym, w szczególności nad instytucjami kredytowymi i pożyczkowymi
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1	Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów	Dostosowanie działalności do zmienianych regulacji w zakresie eliminowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz niedozwolonych klauzul wzorców umów
Rzecznik Finansowy	1	Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym	Dostosowanie działalności do zmienianych regulacji w zakresie wspierania konsumentów w sporach z podmiotami rynku finansowego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie skierowany do opiniowania i konsultacji publicznych. Wyznaczony zostanie 30-dniowy termin na zgłoszenie uwag. Projekt ustawy będzie podlegać konsultacjom z reprezentatywnymi organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców oraz organizacjami konsumenckimi. W konsultacjach zostaną uwzględnione organizacje branżowe właściwe w zakresie funkcjonowania rynku finansowego, tj.:

1. ANG Odpowiedzialne Finanse S.A.
2. Bankowy Arbitraż Konsumencki
3. Business Center Club
4. Cashless.pl
5. Centrum im. Adama Smitha
6. Federacja Konsumentów
7. Federacja Przedsiębiorców Polskich
8. Forum Dyskusyjne Praktyków Prawa Konkurencji i Prawa Konsumenckiego
9. Forum Odpowiedzialnego Biznesu
10. Forum Związków Zawodowych
11. Fundacji Centrum Myśli Strategicznych
12. Fundacja Instytut Ochrony Praw Konsumentów
13. Fundacja Konsumentów
14. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw

15. Fundacja Na Rzecz Innowacji Finansowych Fintech Polska Warszawa
16. Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego
17. Izba Gospodarki Elektronicznej
18. Konfederacja „Lewiatan”
19. Krajowa Izba Gospodarcza
20. Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów
21. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych
22. Miejski Rzecznik Konsumentów w Warszawie
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
24. NSZZ „Solidarność”
25. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
26. Polska Izba Doradców i Pośredników Odszkodowawczych
27. Polska Izba Handlu
28. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
29. Polska Izba Ubezpieczeń
30. Polski Klub Biznesu
31. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB
32. Polski Związek Instytucji Pożyczkowych
33. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
34. Rada Konsultacyjna ds. Ochrony Konsumentów
35. Stowarzyszenie Aquila
36. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
37. Stowarzyszenie Krzewienia Edukacji Finansowej
38. Stowarzyszenie Na Rzecz Obrony Praw Konsumenta i Obywatela „Pro Futuris”
39. Stowarzyszenie Prawa Konkurencji
40. Stowarzyszenie Rzeczników Konsumentów
41. Stowarzyszenie Stop Bankowemu Bezprawiu
42. Związek Banków Polskich
43. Związek Cyfrowa Polska
44. Związek Firm Pośrednictwa Finansowego
45. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska
46. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
47. Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce
48. Związek Rzemiosła Polskiego
49. Związek Stowarzyszeń Rada Reklam

W ramach opiniowania informacja o projekcie zostanie przekazana do: Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, Narodowego Banku Polskiego, Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Komisji Nadzoru Finansowego, Rady Działalności Pożytku Publicznego, Rzecznika Finansowego, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz Rzecznika Praw Obywatelskich.

Wyniki konsultacji zostaną przedstawione w raporcie z konsultacji.

Projekt ustawy na podstawie przepisów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. –

Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zakłada się zwiększenie kosztów po stronie organu, któremu zostanie powierzone zadanie świadczenia usług doradczych w zakresie zadłużenia. Według danych z Biura Informacji Kredytowej miesięczny przyrost kredytów konsumenckich niespłacanych (DPD 90+), kształtuje się na poziomie ok. 60.000 kredytów. Szczegółowe informacje dotyczące kosztów wiążących się ze świadczeniem usługi będą mogły zostać wskazane po uzyskaniu szacunkowych danych z organu, który będzie świadczył tę usługę.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wprowadzane rozwiązania mogą pozytywnie wpłynąć na postrzeganie polskiego systemu finansowego, w szczególności sektora bankowego oraz sektora instytucji pożyczkowych, a także usługodawców świadczących usługi finansowe na odległość. Przedsiębiorcy będą musieli podjąć stosowne działania dostosowawcze związane m.in. z obowiązkami informacyjnymi, właściwą procedurą w zakresie oceny zdolności kredytowej, dostosowaniem treści reklamowych, dostosowaniem wykorzystywanych w działalności interfejsów internetowych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzane rozwiązania mogą pozytywnie wpłynąć na postrzeganie polskiego systemu finansowego, w szczególności sektora bankowego oraz sektora instytucji pożyczkowych, a także usługodawców świadczących usługi finansowe na odległość. Przedsiębiorcy będą musieli podjąć stosowne działania dostosowawcze związane m.in. z obowiązkami informacyjnymi, właściwą procedurą w zakresie oceny zdolności kredytowej, dostosowaniem						

		treści reklamowych, dostosowaniem wykorzystywanych w działalności interfejsów internetowych.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązania podwyższą poziom ochrony konsumentów i zapewnią im przejrzyste zasady udzielania i obsługi kredytów konsumenckich, a także obowiązek otrzymania określonych informacji i wyjaśnień przed zawarciem na odległość umowy o usługę finansową. Ustawa ułatwi konsumentom korzystanie z prawa odstąpienia od umowy zawartej na odległość za pośrednictwem interfejsu internetowego (dotyczy zarówno sprzedaży towarów jak i usług – finansowych i niefinansowych).
Niemierzalne		<p>Wdrożenie projektowanych rozwiązań będzie wymagało działań ze strony przedsiębiorców, których koszt jest niemożliwy do precyzyjnego określenia, ale oczekuje się również, że dzięki większej jasności prawa mogą zmniejszyć się ich obciążenia administracyjne. Jednocześnie wprowadzane rozwiązania mogą pozytywnie wpłynąć na postrzeganie polskiego systemu finansowego, w szczególności sektora bankowego oraz sektora instytucji pożyczkowych oraz usług finansowych świadczonych na odległość.</p> <p>Wśród najistotniejszych działań dostosowawczych, związanych z wdrożeniem dyrektywy 2225/2023 należy wskazać na następujące obowiązki. Konieczne będzie dostosowanie się przez kredytodawców i pośredników kredytowych do obowiązków dotyczących informacji przekazywanych w materiałach o charakterze reklamowym oraz komunikatach marketingowych, w tym zwłaszcza do wprowadzonych obowiązków informowania, że pożyczanie pieniędzy kosztuje, a także do zakazów dotyczących zawartości treści reklamowych. Kredytodawcy oraz pośrednicy będą musieli zaktualizować stosowane wzory dokumentów dotyczących umów kredytu konsumenckiego, zawierających informacje przedkontraktowe (ogólne oraz indywidualne), a także wzory umów. Konieczne będzie zaktualizowanie procedur oceny zdolności kredytowej, tak aby odpowiadały nowym wymogom, wynikającym z przewidzianego w dyrektywie 2225/2023 obowiązku zapewnienia, że oceny tej dokonuje się w interesie konsumenta, aby zapobiec praktykom nieodpowiedzialnego udzielania kredytów i nadmiernemu zadłużeniu.</p> <p>Ponadto konieczne będzie również utworzenie procedury i polityki wczesnego identyfikowania konsumentów doświadczających trudności finansowych w celu kierowania konsumentów napotykających trudności w wypełnianiu swoich zobowiązań finansowych do usług poradnictwa zadłużeniowego. Konieczne będzie również dokonanie przeglądu ofert w celu ich dostosowania do wprowadzanych projektowaną ustawą rozwiązań w zakresie sprzedaży wiązanej i łączonej. W zakresie przepisów wdrażających dyrektywę 2023/2673 przedsiębiorcy sprzedający towary i usługi (finansowe i niefinansowe) online będą musieli dostosować swoje interfejsy internetowe.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
W zakresie zwiększenia liczby dokumentów regulacja będzie nakładała na kredytodawców i pośredników kredytowych obowiązek przedstawienia informacji i wyjaśnień przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki (art. 10 – 12 dyrektywy 2023/2673). W kwestii zwiększenia liczby procedur projekt będzie zobowiązywał kredytodawców do opracowania stosownych procedur oceny zdolności kredytowej konsumentów, z uwzględnieniem czynników istotnych dla zweryfikowania szans konsumenta na wypełnienie zobowiązań na podstawie umowy o kredyt, aby zapobiec praktykom nieodpowiedzialnego udzielania kredytów i nadmiernemu zadłużeniu (art. 18 dyrektywy 2023/2673).		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane regulacje nie oddziałują w istotnym stopniu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo finansowe konsumentów	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Zwiększenie poziomu ochrony interesów konsumentów, którym oferowane są kredyty konsumenckie, usługi finansowe na odległość oraz towary i usługi (finansowe i niefinansowe) online.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane wykonanie przepisów ustawy nastąpi przy uwzględnieniu wymogów wynikających z terminu przyjęcia transponowanych dyrektyw. Zgodnie z art. 2 dyrektywy 2023/2673 państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 19 grudnia 2025 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów i stosują te przepisy od dnia 19 czerwca 2026 r. (art. 2). Natomiast zgodnie z art. 48 dyrektywy 2023/2225 państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 20 listopada 2025 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 20 listopada 2026 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Komisja Europejska przeprowadzi ewaluację <i>ex post</i> regulacji implementującej dyrektywy. W zależności od wyników tej weryfikacji, może wynikać potrzeba zmian w dyrektywie. Niezależnie od powyższego Prezes UOKiK w ramach bieżących zadań w zakresie badania rynku konsumenckiego będzie prowadził monitoring rynku, badając wpływ przyjętych rozwiązań na sytuację konsumentów oraz przedsiębiorców na rynku kredytów konsumenckich.		
Zgodnie z art. 46 dyrektywy 2023/2225, do dnia 20 listopada 2029 r., a następnie co cztery lata, Komisja Europejska dokonuje oceny niniejszej dyrektywy oraz przekazuje wyniki oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.		
Ocena ta obejmuje: ocenę tego, czy zakres stosowania dyrektywy 2023/2225 jest nadal odpowiedni w odniesieniu do umów o kredyt zabezpieczonych nieruchomości niemieszkalnymi; ocenę progów określonych w art. 2 ust. 2 lit. c) i w załączniku III część II dyrektywy 2023/2225 oraz wartości procentowych wykorzystywanych do obliczania rekompensaty płatnej w przypadku przedterminowej spłaty, o której mowa w art. 29 ust. 2 dyrektywy 2023/2225, w świetle tendencji gospodarczych w Unii i sytuacji na danym rynku; analizę ewolucji rynku kredytów konsumenckich wspierających zieloną transformację oraz ocenę zapotrzebowania na dalsze środki związane z takimi kredytami; ocenę wykonania art. 44 ust. 1 i 2 dyrektywy 2023/2225, w szczególności skuteczności i odstraszającego skutku kar nałożonych na mocy tego artykułu. Ponadto do dnia 20 listopada 2025 r. Komisja Europejska oceni konieczność ochrony konsumentów zaciągających pożyczki i inwestujących za pośrednictwem platform finansowania społecznościowego zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2020/1503, jeżeli platformy te nie działają w charakterze kredytodawców lub pośredników kredytowych, lecz ułatwiają udzielanie kredytów między konsumentami.		
Zgodnie z art. 2 ust. 3 dyrektywy 2023/2673, do dnia 31 lipca 2030 r. Komisja Europejska przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania tej dyrektywy, łącznie z funkcją odstąpienia od umowy. Sprawozdanie		

to będzie zawierało ocenę funkcjonowania jednolitego rynku usług finansowych zawieranych na odległość w Unii oraz ocenę wpływu tej dyrektywy na inne odpowiednie przepisy prawa Unii Europejskiej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)